

URADNI LIST REPUBLIKE SLOVENIJE MEDNARODNE POGODE

Številka 7 (Uradni list RS, št. 24)

14. maja 1993

Leto III

40.

Na podlagi prvega odstavka 107. in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o ratifikaciji konvencije proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnjanju

Razglašam Zakon o ratifikaciji konvencije proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnjanju, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 15. aprila 1993.

Št. 0100-60/93

Ljubljana, dne 23. aprila 1993:

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

ZAKON

O RATIFIKACIJI KONVENTCIJE PROTI MUČENJU IN DRUGIM KRUTIM, NEČLOVEŠKIM ALI PONIŽEVALNIM KAZNIM ALI RAVNANJU

1. člen

Ratificira se konvencija proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnjanju, ki je bila sprejeta 10. decembra 1984 v New Yorku v izvirniku v arabskem, angleškem, francoskem, kitajskem, ruskom in španskem jeziku.

2. člen

Besedilo konvencije se v izvirniku v angleškem jeziku in slovenskem prevodu glasi:

CONVENTION AGAINST TORTURE AND OTHER CRUEL, INHUMAN OR DEGRADING TREATMENT OR PUNISHMENT

The States Parties to this Convention,
Considering that, in accordance with the principles proclaimed in the Charter of the United Nations, recognition of the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world,

Recognizing that those rights derive from the inherent dignity of the human person,

Considering the obligation of States under the Charter, in particular Article 55, to promote universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms,

Having regard to article 5 of the Universal Declaration of Human Rights and article 7 of the International Covenant on Civil and Political Rights, both of which provide that no one shall be subjected to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment,

Having regard also to the Declaration on the Protection of All Persons from Being Subjected to Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, adopted by the General Assembly on 9 December 1975,

KONVENCIJA PROTI MUČENJU IN DRUGIM KRUTIM, NEČLOVEŠKIM ALI PONIŽEVALNIM KAZNIM ALI RAVNANJU

Države članice te konvencije, menijo, da je v skladu z načeli ustanovne listine Združenih narodov priznavanje enakih in neodtuljivih pravic vseh članov človeške družine temelj svobode, pravice in miru v svetu,

menijo, da te pravice izhajajo iz dostojanstva, neločljivega od človekove osebnosti,

menijo, da morajo države na podlagi ustanovne listine, predvsem pa njenega 55. člena, spodbujati splošno in dejansko spoštovanje človekovih pravic in temeljnih sproščin,

upoštevajo 5. člen splošne deklaracije o človekovih pravicah in 7. člen mednarodnega pakta o državljaških in političnih pravicah, po katerih nihče ne sme biti izpostavljen mučenju in ne krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnjanju,

upoštevajo tudi deklaracijo o varstvu vseh oseb pred mučenjem in drugimi krutimi, nečloveškimi ali poniževalnimi kaznimi ali ravnjanju, ki jo je Generalna skupščina sprejela 9. decembra 1975,

Desiring to make more effective the struggle against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment throughout the world,

Have agreed as follows:

PART I

Article 1

1. For the purposes of this Convention, the term "torture" means any act by which severe pain or suffering, whether physical or mental, is intentionally inflicted on a person for such purposes as obtaining from him or a third person information or a confession, punishing him for an act he or a third person has committed or is suspected of having committed, or intimidating or coercing him or a third person, or for any reason based on discrimination of any kind, when such pain or suffering is inflicted by or at the instigation of or with the consent or acquiescence of a public official or other person acting in an official capacity. It does not include pain or suffering arising only from, inherent in or incidental to lawful sanctions.

2. This article is without prejudice to any international instrument or national legislation which does or may contain provisions of wider application.

Article 2

1. Each State Party shall take effective legislative, administrative, judicial or other measures to prevent acts of torture in any territory under its jurisdiction.

2. No exceptional circumstances whatsoever, whether a state of war or a threat of war, internal political instability or any other public emergency, may be invoked as a justification of torture.

3. An order from a superior officer or a public authority may not be invoked as a justification of torture.

Article 3

1. No State Party shall expel, return ("refoul") or extradite a person to another State where there are substantial grounds for believing that he would be in danger of being subjected to torture.

2. For the purpose of determining whether there are such grounds, the competent authorities shall take into account all relevant considerations including, where applicable, the existence in the State concerned of a consistent pattern of gross, flagrant or mass violations of human rights.

Article 4

1. Each State Party shall ensure that all acts of torture are offences under its criminal law. The same shall apply to an attempt to commit torture and to an act by any person which constitutes complicity or participation in torture.

2. Each State Party shall make these offences punishable by appropriate penalties which take into account their grave nature.

Article 5

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences referred to in article 4 in the following cases:

(a) When the offences are committed in any territory under its jurisdiction or on board a ship or aircraft registered in that State;

želijo povečati učinkovitost boja proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnjanju v vsem svetu, in so se zedinile o naslednjem:

PRVI DEL

1. člen

1. V tej konvenciji pomeni izraz »mučenje« vsako dejanje, ki osebi namenoma prizadene hudo bolečino ali trpljenje, bodisi telesno ali duševno, da bi se od nje ali koga drugega dobila obvestila ali priznanja ali da bi se kaznovala za dejanje, ki ga je storila sama ali kdo drug ali je zanj osumljena sama ali kdo drug, da bi se ustrahoval ali nanjo izvajal pritisk ali da bi se ustrahoval kdo drug ali nanj izvajal pritisk, ali iz kateregakoli drugega razloga, ki temelji na katerikoli obliki diskriminacije, če to bolečino ali trpljenje prizadeva uradna oseba ali kdo drug, ki nastopa kot oseba z uradnim statusom ali na njeno pobudo ali z njeno izrecno privolitvijo ali privolitvijo molče. Ta izraz se ne nanaša na bolečino ali trpljenje, ki je posledica izključno zakonitih sankcij, ki ni ločljivo od teh sankcij ali ga te sankcije povzročajo.

2. Ta člen ne vpliva na noben mednarodni instrument ali nacionalni zakon, ki vsebuje ali utegne vsebovati določbe širšega pomena.

2. člen

1. Vsaka država članica izvaja zakonske, upravne, sodne ali druge učinkovite ukrepe, da bi na ozemlju pod svojo jurisdikcijo preprečila mučenje.

2. Kot opravičilo za mučenje se ne more navesti nikakršna izredna okoliščina – bodisi da gre za vojno stanje ali vojno nevarnost, nofranjo politično nestabilnost ali kako drugo izredno stanje.

3. Kot opravičilo za mučenje se ne more navesti odredba kakve nadrejene osebe ali organa oblasti.

3. člen

1. Nobena država članica ne bo pregnala, izgnala in ne izročila osebe drugi državi, če so resni razlogi za sum, da utegne biti mučena.

2. Da bi ugotovili, ali so taki razlogi, bodo pristojni organi upoštevali vse relevantne okoliščine, med drugim tudi to, ali obstaja v zadevni državi vrsta sistematičnih resnih, očitnih ali množičnih kršitev človekovih pravic.

4. člen

1. Vsaka država članica si prizadeva, da se po njenem kazenskem pravu vsa dejanja mučenja štejejo za kazniva dejanja. To velja tudi za poskuse mučenja ali kakega drugega dejanja, ki ga kdo stori, pomeni pa soudeležbo ali udeležbo pri dejanju mučenja.

2. Vsaka država članica določi za ta kazniva dejanja ustrezne kazni, ki upoštevajo njihovo težo.

5. člen

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, da bi določila svojo pristojnost za kazniva dejanja iz 4. člena v naslednjih primerih:

a) kadar je kaznivo dejanje storjeno na ozemlju pod njeni jurisdikcijo ali na letalih ali ladjah, vpisanih v njeni državi;

(b) When the alleged offender is a national of that State;

(c) When the victim is a national of that State if that State considers it appropriate.

2. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over such offences in cases where the alleged offender is present in any territory under its jurisdiction and it does not extradite him pursuant to article 8 to any of the States mentioned in paragraph 1 of this article.

3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with internal law.

Article 6

1. Upon being satisfied, after an examination of information available to it, that the circumstances so warrant, any State Party in whose territory a person alleged to have committed any offence referred to in article 4 is present shall take him into custody or take other legal measures to ensure his presence. The custody and other legal measures shall be as provided in the law of that State but may be continued only for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted.

2. Such State shall immediately make a preliminary inquiry into the facts.

3. Any person in custody pursuant to paragraph 1 of this article shall be assisted in communicating immediately with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national, or, if he is a stateless person, with the representative of the State where he usually resides.

4. When a State, pursuant to this article, has taken a person into custody, it shall immediately notify the States referred to in article 5, paragraph 1, of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant his detention. The State which makes the preliminary inquiry contemplated in paragraph 2 of this article shall promptly report its findings to the said States and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 7

1. The State Party in the territory under whose jurisdiction a person alleged to have committed any offence referred to in article 4 is found shall in the cases contemplated in article 5, if it does not extradite him, submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution.

2. These authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any ordinary offence of a serious nature under the law of that State. In the cases referred to in article 5, paragraph 2, the standards of evidence required for prosecution and conviction shall in no way be less stringent than those which apply in the cases referred to in article 5, paragraph 1.

3. Any person regarding whom proceedings are brought in connection with any of the offences referred to in article 4 shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings.

Article 8

1. The offences referred to in article 4 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for

b) kadar je domnevni storilec kaznivega dejanja njen državljan;

c) kadar je žrtev njen državljan, če meni, da je to potrebno.

2. Vsaka država članica prav tako sprejme potrebne ukrepe, da bi določila svojo pristojnost za omenjena kazniva dejanja, če je domnevni storilec teh dejanj na ozemlju pod njeno jurisdikcijo in če ga v skladu z 8. členom ne izroči kaki državi iz prvega odstavka tega člena.

3. Ta konvencija ne izključuje nobene kazenske pristojnosti, ki temelji na nacionalni zakonodaji.

6. člen

1. Če meni, da okoliščine to opravičujejo, in po poprejšnji obravnavi obvestil, s katerimi razpolaga, poskrbi vsaka država članica, na ozemlju katere je oseba, za katero se sumi, da je storila kaznivo dejanje iz 4. člena, da se zadetna oseba arretira, ali pa izvede vse potrebne zakonske ukrepe, da bi zagotovila njenou navzočnost. Ta aretacija in ti ukrepi morajo biti v skladu z zakonodajo omenjene države, toda izvajajo se lahko samo toliko časa, kolikor je potrebno za začetek kazenskega pregona ali postopka za izročitev.

2. Omenjena država takoj opravi predhodno preiskavo, da bi ugotovila dejstva.

3. Vsaka oseba, arretirana v skladu s prvim odstavkom tega člena, lahko takoj stopi v stik z najbližnjim pooblaščenim predstavnikom države, katere državljanstvo ima, ali, če gre za apatrida, s predstavnikom države, v kateri ima običajno prebivališče.

4. Če je kaka država arretirala osebo v skladu s tem členom, mora o tej aretaciji in okoliščinah, ki jo opravičujejo, takoj obvestiti države iz prvega odstavka 5. člena. Država, ki izvaja predhodno preiskavo iz drugega odstavka tega člena, mora svoje ugotovitve takoj sporočiti omenjenim državam in jih obvestiti, ali namerava izvršiti jurisdikcijo.

7. člen

1. Država članica, na katere ozemlju pod njeno jurisdikcijo je odkrit domnevni storilec kaznivega dejanja iz 4. člena, če ga ne izroči, predloži v primerih iz 5. člena zadeto pristojnim organom, da bi izvedli kazenski postopek:

2. Ti organi odločajo pod enakimi pogoji kot za vsako hudo kaznivo dejanje splošnega prava v skladu s pravnimi predpisi zadevne države. V primerih iz drugega odstavka 5. člena dokažna pravila, ki se uporabljajo za pregon in obsodbo, nikakor ne smejo biti manj stroga od pravil, ki se uporabljajo v primerih iz prvega odstavka 5. člena.

3. Vsaki osebi, ki se preganja za katerokoli kaznivo dejanje iz 4. člena, je zajamčeno pravično ravnanje v vseh fazah postopka.

8. člen

1. Kazniva dejanja iz 4. člena so avtomatično vključena v vsako pogodbo o izročitvi, že sklenjeno med državami članicami. Države članice prevzemajo obveznost, da bodo omenjena kazniva dejanja vključile v vsako pogodbo o izročitvi, ki jo bodo sklenile med seboj.

2. Če dobi država članica, ki za izročitev postavlja kot pogoj pogodbo, od druge države članice, s katero ni

extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, if may consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of such offences. Extradition shall be subject to the other condition provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize such offences as extraditable offences between themselves subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. Such offences shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territories of the States required to establish their jurisdiction in accordance with article 5, paragraph 1.

Article 9

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of any of the offences referred to in article 4, including the supply of all evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 of this article in conformity with any treaties on mutual judicial assistance that may exist between them.

Article 10

1. Each State Party shall ensure that education and information regarding the prohibition against torture are fully included in the training of law enforcement personnel, civil or military, medical personnel, public officials and other persons who may be involved in the custody, interrogation or treatment of any individual subjected to any form of arrest, detention or imprisonment.

2. Each State Party shall include this prohibition in the rules or instructions issued in regard to the duties and functions of any such persons.

Article 11

Each State Party shall keep under systematic review interrogation rules, instructions, methods and practices as well as arrangements for the custody and treatment of persons subjected to any form of arrest, detention or imprisonment in any territory under its jurisdiction, with a view to preventing any cases of torture.

Article 12

Each State Party shall ensure that its competent authorities proceed to a prompt and impartial investigation, wherever there is reasonable ground to believe that an act of torture has been committed in any territory under its jurisdiction.

Article 13

Each State Party shall ensure that any individual who alleges he has been subjected to torture in any territory under its jurisdiction has the right to complain to, and to have his case promptly and impartially examined by, its competent authorities. Steps shall be taken to ensure that the complainant and witnesses are protected against all ill-treatment or intimidation as a consequence of his complaint or any evidence given.

Article 14

1. Each State Party shall ensure in its legal system that the victim of an act of torture obtains redress and has an enforceable right to fair and adequate compensa-

vezana s pogodbo o izročitvi, zahtevo za izročitev, lahko šteje to konvencijo kot pravno podlagó za izročitev glede omenjenih kaznivih dejanj. Izročitev je odvisna od drugih pogojev, določenih s pravom zaprošene države.

3. Države članice, ki za izročitev ne postavljajo kot pogoj pogodbe, medsebojno priznavajo omenjena kazniva dejanja kot primere za izročitev pod pogoj, predvidenimi s pravom zaprošene države.

4. Med državami članicami se za omenjena kazniva dejanja za namene izročitve šteje, kot da so bila storjena ne le v kraju, kjer so se zgodila, temveč tudi na ozemljih držav, ki morajo določiti svojo pristojnost po prvem odstavku 5. člena.

9. člen

1. Države članice dajejo druga drugi kar največjo pravno pomoč v vsakem kazenskem postopku v zvezi s kaznivimi dejanji iz 4. člena, vstevši tudi pošiljanje vseh razpoložljivih dokaznih elementov, ki so potrebni za postopek.

2. Države članice izpolnjujejo svoje obveznosti v skladu s prvim odstavkom tega člena smiselno vsaki morebitni medsebojni pogodbi o pravni pomoči.

10. člen

1. Vsaka država članica bo zagotovila, da bosta seznanjanje s prepovedjo mučenja in informiranje o njej sestavni del izobraževanja civilnega ali vojaškega osebja, zadolženega za uporabo zakonov, medicinskega osebja, vršilcev javnih funkcij in drugih oseb, ki utegnejo kakorkoli sodelovati pri straženju aretirane, priprte ali zaprte osebe, pri njenem zasliševanju ali ravnjanju z njo.

2. Vsaka država članica vključi omenjeno prepoved v pravila ali navodila v zvezi z obveznostmi in dolžnostmi teh oseb.

11. člen

Vsaka država članica sistematično nadzoruje pravila, navodila, metode in prakso zasliševanja ter določbe v zvezi s straženjem kakorkoli aretiranih, priprtih ali zaprтиh oseb na kakem ozemlju pod njeno jurisdikcijo ter ravnanjem z njimi, da bi preprečila kakršnokoli mučenje.

12. člen

Vsaka država članica skrbi za to, da pristojni organi takoj opravijo nepristransko preiskavo vsakič, ko so upravičeni razlogi za sum, da je bilo dejanje mučenja storjeno, na kakem ozemlju pod njeno jurisdikcijo.

13. člen

Vsaka država članica zagotovi vsaki osebi, ki trdi, da je bila mučena na kakem ozemlju pod njeno jurisdikcijo, pravico, da se pritoži pristojnim organom omenjene države, ki takoj in nepristransko preučijo primer. Sprejeti bodo ukrepi, da se oseba, ki se je pritožila, in priče zavarujejo pred kakršnimkoli grdim ravnanjem ali ustrahovanjem zaradi vložene pritožbe ali dane izjave.

14. člen

1. Vsaka država članica v svojem pravnem sistemu jamči žrtvi dejanja mučenja odstranitev krivice ter pravico do pravične in ustrezne odškodnine, vstevši sredstva,

tion, including the means for as full rehabilitation as possible. In the event of the death of the victim as a result of an act of torture, his dependants shall be entitled to compensation.

2. Nothing in this article shall affect any right of the victim or other persons to compensation which may exist under national law.

Article 15

Each State Party shall ensure that any statement which is established to have been made as a result of torture shall not be invoked as evidence in any proceedings, except against a person accused of torture as evidence that the statement was made.

Article 16

1. Each State Party shall undertake to prevent in any territory under its jurisdiction other acts of cruel, inhuman or degrading treatment or punishment which do not amount to torture as defined in article 1, when such acts are committed by or at the instigation of or with the consent or acquiescence of a public official or other person acting in an official capacity. In particular, the obligations contained in articles 10, 11, 12 and 13 shall apply with the substitution for references to torture of references to other forms of cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

2. The provisions of this Convention are without prejudice to the provisions of any other international instrument or national law which prohibits cruel, inhuman or degrading treatment or punishment or which relates to extradition or expulsion.

PART II

Article 17

1. There shall be established a Committee against Torture (hereinafter referred to as the Committee) which shall carry out the functions hereinafter provided. The Committee shall consist of ten experts of high moral standing and recognized competence in the field of human rights, who shall serve in their personal capacity. The experts shall be elected by the States Parties, consideration being given to equitable geographical distribution and to the usefulness of the participation of some persons having legal experience.

2. The members of the Committee shall be elected by secret ballot from a list of persons nominated by States Parties. Each State Party may nominate one person from among its own nationals. States Parties shall bear in mind the usefulness of nominating persons who are also members of the Human Rights Committee established under the International Covenant on Civil and Political Rights and who are willing to serve on the Committee against Torture.

3. Elections of the members of the Committee shall be held at biennial meetings of States Parties convened by the Secretary-General of the United Nations. At those meetings, for which two thirds of the States Parties shall be those who obtain the largest number of votes and an absolute majority of the votes of the representatives of States Parties present and voting.

4. The initial election shall be held no later than six months after the date of the entry into force of this Convention. At least four months before the date of each election, the Secretary-General of the United Nations shall address a letter to the States Parties inviting them to submit their nominations within three months. The

potrebna za njeno čim popolnejšo rehabilitacijo. V primeru smrti žrtev dejanja mučenja imajo imetniki pravice žrteve pravico do odškodnine.

2. Ta člen ne izključuje nobene pravice do odškodnine, ki bi jo imela žrtev ali kdo drug v skladu z nacionalno zakonodajo.

15. člen

Vsaka država članica skrbi za to, da se izjava, za katero se dokaže, da je bila dobljena z mučenjem, ne more navesti kot dokazni element v kakem postopku, razen zoper osebo, obtoženo za mučenje, da bi se ugotovilo, da je bila izjava dana.

16. člen

1. Vsaka država članica prevzema obveznost, da bo na ozemlju pod svojo jurisdikcijo preprečila druga dejanja krutih, nečloveških ali poniževalnih kazni ali ravnana, ki niso dejanja mučenja, kot jih opredeljuje 1. člen, kadar takšna dejanja storiti predstavnik javne funkcije ali kdo drug, ki nastopa kot oseba z uradnim statusom ali na njeno spodbudo ali z njeno izrecno privolitvijo ali privolitvijo molče. Zlasti obveznosti, navedene v 10., 11., 12. in 13. členu, se uporabljajo s tem, da se pojmom mučenja nadomesti s pojmom drugih oblik krutih, nečloveških ali poniževalnih kazni ali ravnana.

2. Določbe te konvencije ne vplivajo na določbe katerenkoli mednarodnega instrumenta ali nacionalnega zakona, ki prepoveduje krute, nečloveške ali poniževalne kazni ali ravnana ali ki se nanaša na izročitev ali izgon.

DRUGI DEL

17. člen

1. Ustanovi se komite proti mučenju (v nadaljnji besedilu: komite), katerega funkcije so tu določene. Komite sestavlja deset izvedencev z visokimi moralnimi kvalitetami, katerih kompetentnost na področju človekovih pravic je priznana in ki zasedajo v osebnem statusu. Izvedence volijo države članice, pri tem pa upoštevajo pravično zemljepisno zastopanost in da je pomembno, da pri delu komiteja sodelujejo osebe s pravnimi izkušnjami.

2. Člani komiteja se volijo s tajnim glasovanjem z liste kandidatov, ki jih določijo države članice. Vsaka država članica določi enega kandidata izmed svojih državljanov. Države članice upoštevajo, kako pomembno je, da so določeni kandidati hkrati člani komiteja za človekove pravice, ustanovljenega v skladu z mednarodnim paktom o državljanjskih in političnih pravicah, in da so pripravljeni biti člani komiteja proti mučenju.

3. Člani komiteja se volijo na sestanku držav članic, ki ga sklicuje generalni sekretar Organizacije združenih narodov in ki je vsako drugo leto. Na tem sestanku, ki je sklepčen, če so navzoči predstavniki dveh tretjin držav članic, so za člane komiteja izvoljeni kandidati, ki dobijo največ glasov in absolutno večino glasov predstavnikov držav članic, ki so navzoči in glasujejo.

4. Prve volitve se izvedejo najpozneje šest mesecev po uveljavitvi te konvencije. Najmanj štiri mesece pred vsakimi volitvami pošlje generalni sekretar Organizacije združenih narodov pismo državam članicam in jih pozove, naj predložijo svoje kandidature v treh mesecih. Generalni sekretar sestavi abecedni seznam vseh tako določenih

Secretary-General shall prepare a list in alphabetical order of all persons thus nominated, indicating the States Parties which have nominated them, and shall submit it to the States Parties.

5. The members of the Committee shall be elected for a term of four years. They shall be eligible for re-election if renominated. However, the term of five of the members elected at the first election shall expire at the end of two years; immediately after the first election the names of these five members shall be chosen by lot by the chairman of the meeting referred to in paragraph 3 of this article.

6. If a member of the Committee dies or resigns or for any other cause can no longer perform his Committee duties, the State Party which nominated him shall appoint another expert from among its nationals to serve for the remainder of his term, subject to the approval of the majority of the States Parties. The approval shall be considered given unless half or more of the States Parties respond negatively within six weeks after having been informed by the Secretary-General of the United Nations of the proposed appointment.

7. States Parties shall be responsible for the expenses of the members of the Committee while they are in performance of Committee duties.

Article 18

1. The Committee shall elect its officers for a term of two years. They may be re-elected.

2. The Committee shall establish its own rules of procedure, but these rules shall provide, inter alia, that:

(a) Six members shall constitute a quorum;

(b) Decisions of the Committee shall be made by a majority vote of the members present.

3. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary staff and facilities for the effective performance of the functions of the Committee under this Convention.

4. The Secretary-General of the United Nations shall convene the initial meeting of the Committee. After its initial meeting, the Committee shall meet at such times as shall be provided in its rules of procedure.

5. The States Parties shall be responsible for expenses incurred in connection with the holding of meetings of the States Parties and of the Committee, including reimbursement to the United Nations for any expenses, such as the cost of staff and facilities, incurred by the United Nations pursuant to paragraph 3 of this article.

Article 19

1. The States Parties shall submit to the Committee, through the Secretary-General of the United Nations, reports on the measures they have taken to give effect to their undertakings under this Convention, within one year after the entry into force of the Convention for the State Party concerned. Thereafter the States Parties shall submit supplementary reports every four years on any new measures taken and such other reports as the Committee may request.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit the reports to all States Parties.

3. Each report shall be considered by the Committee which may make such general comments on the report as it may consider appropriate and shall forward these to the State Party concerned. That State Party may respond with any observations it chooses to the Committee.

4. The Committee may, at its discretion, decide to include any comments made by it in accordance with paragraph 3 of this article, together with the observations

kandidatov z navedbo držav članic, ki so jih določile, in ga poslje državam članicam.

5. Člani komiteja se volijo za štiri leta. Lahko so ponovno izvoljeni, če so znova kandidirani. Vendar mandat petih članov, izvoljenih na prvih volitvah, preneha po dveh letih. Neposredno po prvih volitvah izzreba imena teh petih članov predsednik sestanka, navedenega v tretjem odstavku tega člena.

6. Če član komiteja umre, odstopi ali iz kakršnegakoli razloga ne more več opravljati svojih funkcij v komiteju, imenuje država članica, ki ga je določila, drugega izvedenca – svojega državljanega, ki ostane v komiteju preostali čas mandata, če to odobri večina držav članic. Steje se, da je privolitev dana, razen če polovica ali več kot polovica držav članic ne izrazi nasprotnega mnenja v šestih tednih od trenutka, ko jih generalni sekretar Organizacije združenih narodov obvesti o predlaganem imenovanju.

7. Države članice plačajo stroške članov komiteja, dokler opravljajo funkcije v komiteju.

18. člen

1. Komite voli svoj biro za dve leti. Člani biroja se lahko ponovno volijo.

2. Komite sam določi svoj poslovnik. Ta poslovnik mora imeti predvsem naslednji določbi:

a) za sklepčnost je potrebna navzočnost šestih članov;

b) sklepi komiteja se sprejemajo z večino glasov navzočih članov.

3. Generalni sekretar Organizacije združenih narodov da komiteju na razpolago osebje in prostore, ki jih ta potrebuje za učinkovito opravljanje del, ki so mu zaupana v skladu s to konvencijo.

4. Generalni sekretar Organizacije združenih narodov skliče prvi sestanek članov komiteja. Po svojem prvem sestanku se komite sestaja ob priložnostih, določenih z njegovim poslovnikom.

5. Države članice plačajo stroške sestankov držav članic in komiteja, vstevši plačilo vseh stroškov Organizaciji združenih narodov, kot so stroški za plačilo osebja in prostorov, ki jih organizacija angažira v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

19. člen

1. Države članice predložijo komiteju s posredovanjem generalnega sekretarja Organizacije združenih narodov poročilo o ukrepih, ki so jih izvedle, da bi izpolnile svoje obveznosti v skladu s to konvencijo, in sicer v enem letu po uveljavitvi konvencije za zadevno državo članico. Države članice nato vsako četrto leto predložijo dodatno poročilo o vseh novih ukrepih in druga poročila, ki jih komite zahteva.

2. Generalni sekretar Organizacije združenih narodov poslje poročila vsem državam članicam.

3. Komite obravnava vsako poročilo in lahko da o njem splošne komentarje, ki so po njegovem mnenju potrebni, omenjene komentarje pa poslje zainteresirani državi članici. Ta država članica lahko poslje komiteju kot odgovor vse pripombe, ki so po njenem mnenju koristne.

4. Komite lahko sklene, da v letnem poročilu, ki ga sestavi po 24. členu, ponovi vse komentarje, ki jih je dal v skladu s tretjim odstavkom tega člena, skupaj s pripom-

thereon received from the State Party concerned, in its annual report made in accordance with article 24. If so requested by the State Party concerned, the Committee may also include a copy of the report submitted under paragraph 1 of this article.

Article 20

1. If the Committee receives reliable information which appears to it to contain well-founded indications that torture is being systematically practised in the territory of a State Party, the Committee shall invite that State Party to co-operate in the examination of the information and to this end to submit observations with regard to the information concerned.

2. Taking into account any observations which may have been submitted by the State Party concerned, as well as any other relevant information available to it, the Committee may, if it decides that this is warranted, designate one or more of its members to make a confidential inquiry and to report to the Committee urgently.

3. If an inquiry is made in accordance with paragraph 2 of this article, the Committee shall seek the co-operation of the State Party concerned. In agreement with that State Party, such an inquiry may include a visit to its territory.

4. After examining the findings of its member or members submitted in accordance with paragraph 2 of this article, the Committee shall transmit these findings to the State Party concerned together with any comments or suggestions which seem appropriate in view of the situation.

5. All the proceedings of the Committee referred to in paragraphs 1 to 4 of this article shall be confidential, and at all stages of the proceedings the co-operation of the State Party shall be sought. After such proceedings have been completed with regard to an inquiry made in accordance with paragraph 2, the Committee may, after consultations with the State Party concerned, decide to include a summary account of the results of the proceedings in its annual report made in accordance with article 24.

Article 21

1. A State Party to this Convention may at any time declare under this article that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications to the effect that a State Party claims that another State Party is not fulfilling its obligations under this Convention. Such communications may be received and considered according to the procedures laid down in this article only if submitted by a State Party which has made a declaration recognizing in regard to itself the competence of the Committee. No communication shall be dealt with by the Committee under this article if it concerns a State Party which has not made such a declaration. Communications received under this article shall be dealt with in accordance with the following procedure:

(a) If a State Party considers that another State Party is not giving effect to the provisions of this Convention, it may, by written communication, bring the matter to the attention of that State Party. Within three months after the receipt of the communication the receiving State shall afford the State which sent the communication an explanation or any other statement in writing clarifying the matter, which should include, to the extent possible and pertinent, reference to domestic procedures and remedies taken, pending or available in the matter;

(b) If the matter is not adjusted to the satisfaction of both States Parties concerned within six months after the

bami, ki jih je v zvezi s tem vprašanjem dobil od zainteresirane države lanice. Če zainteresirana država članica to zahteva, lahko komite priloži tudi poročilo, predloženo na podlagi prvega odstavka tega člena.

20. člen

1. Če komite prejme verodostojna obvestila, za katere se mu zdi, da vsebujejo zanesljiva obvestila o tem, da se mučenje sistematično izvaja na ozemlju kake države članice, pozove zadevno državo, da sodeluje pri obravnavanju teh obvestil in da ga v ta namen obvesti o svojih ugotovitvah v zvezi s tem vprašanjem.

2. Upoštevajoč vse morebitne pripombe zainteresirane države članice in druga ustrežna obvestila, s katerimi razpolaga, lahko komite, če je to po njegovem mnenju upravičeno, naloži enemu ali več svojim članom, da začnejo zaupno preiskavo in da mu o tem takoj predložijo poročilo.

3. Če se izvaja preiskava v skladu z drugim odstavkom tega člena, zaprosi komite za sodelovanje zainteresirano državo članico. V dogovoru z omenjeno državo članico lahko taka preiskava zajema obisk na njeno ozemlje.

4. Po obravnavi ugotovitev, ki mu jih predloži član ali člani v skladu z drugim odstavkom tega člena, poslje komite te ugotovitve zainteresirani državi članici in tudi vse komentarje in sugestije, za katere meni, da so primerne glede na dano stanje.

5. Celotna dejavnost komiteja, navedena v prvem do četrtem odstavku tega člena, je zaupna, v vseh etapah tega dela pa se teži vzpostaviti sodelovanje z državo članico. Komite lahko po končanem delu v zvezi s preiskavo, ki je bila vodenja v skladu z drugim odstavkom, po posvetovanju z zainteresirano državo članico odloči, da se v letno poročilo, ki ga izdela v skladu s 24. členom, vključi kratko poročilo o rezultatih dela.

21. člen

1. Država članica te konvencije lahko v skladu s tem členom kadarkoli izjaví, da prizna, da je komite pristojen prejemati in obravnavati poročila, v katerih ena država članica trdi, da kakšna druga država članica ne izpolnjuje svojih obveznosti na podlagi te konvencije. Ta sporočila se lahko prejemajo in obravnavajo v skladu s tem členom samo, če prihajajo iz države članice, ki je dala izjavo, da prizna pristojnost komiteja. Komite ne obravnavava nobenega sporočila, ki se nanaša na državo članico, ki ni dala take izjave. Za sporočila, prejeta po tem členu, velja takle postopek:

a) če država članica te konvencije meni, da kakšna druga država, ki je tudi članica konvencije, ne uporablja določb konvencije, lahko pisno opozori zadevno državo na to vprašanje. Država, ki ji je poslano sporočilo, poslje v treh mesecih po njegovem prejemu državi, ki ji je poslala sporočilo, pojasnilo ali kakršnokoli drugo pisno izjavo, ki pojasnjuje vprašanje in ki naj bi vsebovala čim več in čim koristnejša obvestila o pravilih postopka in o pravnih sredstvih, bodisi da so že uporabljeni ali se uporabljajo ali se še le utegnijo uporabiti;

b) če v šestih mesecih od dneva, ko je prejemna država dobila začetno sporočilo, vprašanje ni zadovoljivo

receipt by the receiving State of the initial communication, either State shall have the right the matter to the Committee, by notice given to the Committee and to the other State;

(c) The Committee shall deal with a matter referred to it under this article only after it has ascertained that all domestic remedies have been invoked and exhausted in the matter, in conformity with the generally recognized principles of international law. This shall not be the rule where the application of the remedies is unreasonably prolonged or is unlikely to bring effective relief to the person who is the victim of the violation of this Convention:

(d) The Committee shall hold closed meetings when examining communications under this article;

(e) Subject to the provisions of subparagraph (c), the Committee shall make available its good offices to the States Parties concerned with a view to a friendly solution of the matter on the basis of respect for the obligations provided for in this Convention. For this purpose, the Committee may, when appropriate, set up an ad hoc conciliation commission;

(f) In any matter referred to it under this article, the Committee may call upon the States Parties concerned, referred to in subparagraph (b), to supply any relevant information;

(g) The States Parties concerned, referred to in subparagraph (b), shall have the right to be represented when the matter is being considered by the Committee and to make submissions orally and/or in writing;

(h) The Committee shall, within twelve months after the date of receipt of notice under subparagraph (b), submit a report;

(i) If a solution within the terms of subparagraph (e) is reached, the Committee shall confine its report to a brief statement of the facts and of the solution reached;

(ii) If a solution within the terms of subparagraph (e) is not reached, the Committee shall confine its report to a brief statement of the facts: the written submissions and record of the oral submissions made by the States Parties concerned shall be effected to the report.

In every matter, the report shall be communicated to the States Parties concerned.

2. The provisions of this article shall come into force when five States Parties to this Convention have made declarations under paragraph 1 of this article. Such declarations shall be deposited by the States Parties with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the other States Parties. A declaration may be withdrawn at any time by notification to the Secretary-General. Such a withdrawal shall not prejudice the consideration of any matter which is the subject of a communication already transmitted under this article: no further communication by any State Party shall be received under this article after the notification of withdrawal of the declaration has been received by the Secretary-General, unless the State Party concerned has made a new declaration.

Article 22

1. A State Party to this Convention may at any time declare under this article that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications from or on behalf of individuals subject to its jurisdiction who claim to be victims of a violation by a State Party of the provisions of the Convention. No communication shall be received by the Committee if it concerns a State Party which has not made such a declaration.

rešeno za obe zainteresirane države članice, imata obe pravico predložiti to vprašanje komiteju, pri čemer se pošlje sporočilo komiteju in drugi zainteresirani državi;

c) komite je lahko pristojen za zadevo, ki jo dobí v skladu s tem členom, šele ko se prepriča, da so bila vsa razpoložljiva interna pravna sredstva izkoriščena in izčrpana v skladu s splošno priznanimi načeli mednarodnega prava. To pravilo se ne uporablja v primerih, ko pritožbeni postopki presegajo razumne roke ali ni pričakovati, da bodo dejansko učinkoviti za osebo, ki je žrtev kršenja te konvencije;

d) komite obravnava sporočila, predvidena s tem členom, na zaprtih sejah;

e) s pridržkom določb pod c) ponudi komite svoje dobre usluge zainteresiranima državama članicama, da bi mirno rešili vprašanje ob spoštovanju obveznosti iz te konvencije. Če komite meni, da je potrebno, lahko v ta namen ustanovi ad hoc spravno komisijo;

f) v vsaki zadevi, ki mu je predložena v skladu s tem členom, lahko komite zahteva od zainteresiranih držav članic iz pododstavka b), da mu pošljeta vsa ustreznata obvestila;

g) zainteresirani države članice, navedeni v pododstavku b), imata pravico biti zaščitani, ko komite obravnava zadevo, in dajati ustne in/ali pisne pripombe;

h) komite mora predložiti poročilo v dvanaestih mesecih od dneva, ko je prejel sporočilo, navedeno v pododstavku b);

i) če je bilo mogoče najti rešitev v skladu z določbo pod e), se komite v svojem poročilu omeji na kratko navedbo dejstev in dosežene rešitve;

(ii) če rešitev ni bilo mogoče najti v skladu z določbo pod e), se komite v svojem poročilu omeji na kratko navedbo dejstev, besedilo pisnih pripomemb in zapisnik o ustnih pripombah, ki sta jih navedli zainteresirani države članici, se dodasta k poročilu.

Za vsako zadevo se pošlje poročilo zainteresiranima državama članicama.

2. Določbe tega člena začnejo veljati, ko pet države članice te konvencije da izjavo, predvideno v prvem odstavku tega člena. To izjavo deponira država članica pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov, ki pošlje kopijo drugim državam članicam. Izjava se lahko umakne kadarkoli s sporočilom, poslanim generalnemu sekretarju. Ta umik ne vpliva na obravnavo kakršnegakoli vprašanja, ki je predmet že poslanega sporočila v skladu s tem členom: nobeno nadaljnje sporočilo katerekoli države članice ne bo sprejeto v skladu s tem členom, ko generalni sekretar prejme sporočilo o umiku izjave, razen če zainteresirana država članica ne da nove izjave.

22. člen

1. Država članica te konvencije lahko v skladu s tem členom kadarkoli izjavi, da prizna, da je komite pristojen sprejemati in obravnavati sporočila, ki jih dobí od posameznikov ali v imenu posameznikov, ki so pod njeno jurisdikcijo in trdijo, da so žrteve kršenja določ konvencije s strani kakšne države članice. Komite ne sprejme nobenega sporočila, ki se nanaša na posamezno državo članico, ki ni dala take izjave.

2. The Committee shall consider inadmissible any communication under this article which is anonymous or which it considers to be an abuse of the right of submission of such communications or to be incompatible with the provisions of this Convention.

3. Subject to the provisions of paragraph 2, the Committee shall bring any communications submitted to it under this article to the attention of the State Party to this Convention which has made a declaration under paragraph 1 and is alleged to be violating any provisions of the Convention. Within six months, the receiving State shall submit to the Committee written explanations or statements clarifying the matter and the remedy, if any, that may have been taken by that State.

4. The Committee shall consider communications received under this article in the light of all information made available to it by or on behalf of the individual and by the State Party concerned.

5. The Committee shall not consider any communications from an individual under this article unless it has ascertained that:

(a) The same matter has not been, and is not being, examined under another procedure of international investigation or settlement;

(b) The individual has exhausted all available domestic remedies; this shall not be the rule where the application of the remedies is unreasonably prolonged or is unlikely to bring effective relief to the person who is the victim of the violation of this Convention.

6. The Committee shall hold closed meetings when examining communications under this article.

7. The Committee shall forward its views to the State Party concerned and to the individual.

8. The provisions of this article shall come into force when five States Parties to this Convention have made declarations under paragraph 1 of this article. Such declarations shall be deposited by the States Parties with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the other States Parties. A declaration may be withdrawn at any time by notification to the Secretary-General. Such a withdrawal shall not prejudice the consideration of any matter which is the subject of a communication already transmitted under this article; no further communication by or on behalf of an individual shall be received under this article after the notification of withdrawal of the declaration has been received by the Secretary-General, unless the State Party has made a new declaration.

Article 23

The members of the Committee and of the ad hoc conciliation commissions which may be appointed under article 21, paragraph 1 (e), shall be entitled to the facilities, privileges and immunities of experts on mission for the United Nations as laid down in the relevant sections of the Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations.

Article 24

The Committee shall submit an annual report on its activities under this Convention to the States Parties and to the General Assembly of the United Nations.

PART III

Article 25

1. This Convention is open for signature by all States.

2. Za komite bo nesprejemljivo vsako sporočilo, dano v skladu s tem členom, ki je anonimno ali že katerega meni, da pomeni zlorabo pravice do takih sporočil ali da je nezdružljivo z določbami te konvencije.

3. Ob pridržku drugega odstavka pošlje komite vsako sporočilo, dano v skladu s tem členom, državi članici te konvencije, ki je dala izjavo v skladu s prvim odstavkom in še zanje trdi, da je kršila katerokoli določbo konvencije. Navedena država v naslednjih šestih mesecih pošlje komiteju pisna pojasnila ali izjave, ki pojasnjujejo vprašanje in morebitne ukrepe, ki jih je že sprejela za zboljšanje položaja.

4. Komite obravnava sporočila, ki jih je prejel v skladu s tem členom, ob upoštevanju vseh informacij, ki jih je dobil od posameznikov ali v njihovem imenu in od zainteresirane države članice.

5. Komite ne obravnava nobenega sporočila posameznika v skladu s tem členom, ne da bi se poprej prepričal o naslednjem:

a) da navedeno vprašanje ni bilo obravnavano in ni v obravnavi pred kakšno drugo mednarodno instanco, pristojno za preiskavo ali reševanje spora;

b) da je posameznik izkoristili vsa interna razpoložljiva sredstva. To pravilo se ne uporablja, če pritožbeni postopki presegajo razumne roke ali ni pričakovati, da bodo dejansko učinkoviti za posameznika, ki je žrtev kršenja te konvencije.

6. Komite obravnava sporočila, predvidena v tem členu, na zaprtih sejah.

7. Komite sporoči svoje ugotovitve zainteresirani državi članici in posamezniku.

8. Določbe tega člena začnejo veljati, ko pet držav članic te konvencije da izjavo, predvideno v prvem odstavku tega člena. Država članica deponira to izjavo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov, ki pošlje kopijo drugim državam članicam. Izjava se lahko kadarkoli umakne s sporočilom, poslanim generalnemu sekretarju. Ta umik ne vpliva na obravnavo kakršnegakoli vprašanja; ki je predmet že poslanega sporočila v skladu s tem členom; nobeno nadaljnje sporočilo; ki ga je poslal posameznik ali je bilo poslano zanj, ne bo sprejeto v skladu s tem členom, ko generalni sekretar prejme sporočilo o umiku izjave, razen če zainteresirana država članica ni dala nove izjave.

23. člen

Člani komiteja in člani ad hoc spravne komisije, ki utegnejo biti imenovani v skladu s prvim odstavkom pod e) 21. člena, imajo pravico do olajšav, privilegijev in imunitet, ki so priznane izvedencem v službi Organizacije združenih narodov tako, kot so navedene v ustreznih delih konvencije o privilegijih in imunitetah Združenih narodov.

24. člen

Komite predloži državam članicam in generalni skupščini Organizacije združenih narodov letno poročilo o svojih dejavnostih po tej konvenciji.

TRETJI DEL

25. člen

1. Ta konvencija je odprta za podpis vsem državam.

2. This Convention is subject to ratification. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 26

This Convention is open to accession by all States. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

Article 27

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of the twentieth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying this Convention or acceding to it after the deposit of the twentieth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the deposit of its own instrument of ratification or accession.

Article 28

1. Each State may, at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto, declare that it does not recognize the competence of the Committee provided for in article 20.

2. Any State Party having made a reservation in accordance with paragraph 1 of this article may, at any time, withdraw this reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 29

1. Any State Party to this Convention may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties with a request that they notify him whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposal. In the event that within four months from the date of such communication at least one third of the States Parties favours such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of the States Parties present and voting at the conference shall be submitted by the Secretary-General to all the States Parties for acceptance.

2. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force when two thirds of the States Parties to this Convention have notified the Secretary-General of the United Nations that they have accepted it in accordance with their respective constitutional processes.

3. When amendments enter into force, they shall be binding on those States Parties which have accepted them, other States Parties still being bound by the provisions of this Convention and any earlier amendments which they have accepted.

Article 30

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those Parties may

2. Ta konvencija se mora ratificirati. Ratifikacijske listine bodo deponirane pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

26. člen

Vse države lahko pristopijo k tej konvenciji. Pristop se uveljavi tako, da se pristopna listina deponira pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

27. člen

1. Ta konvencija začne veljati trideseti dan potem, ko je dvajseta listina o ratifikaciji ali pristopu deponirana pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

2. Za vsako državo, ki bo to konvencijo ratificirala ali k njej pristopila po deponirjanju dvajsete listine o ratifikaciji ali pristopu, začne konvencija veljati trideseti dan potem, ko je deponirala svojo listino o ratifikaciji ali pristopu.

28. člen

1. Vsaka država lahko ob podpisu ali ratifikaciji ali pristopu izjavi, da ne prizna pristojnosti, ki jo ima komite v skladu z 20. členom konvencije.

2. Vsaka država članica, ki bo imela pridržek v skladu s prvim odstavkom tega člena, lahko kadarkoli umakne ta pridržek tako, da pošlje sporočilo generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov.

29. člen

1. Vsaka država članica te konvencije lahko predlaga amandma in da svoj predlog generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov. Generalni sekretar sporoči predlog amandmaja državam članicam, pri čemer od njih zahteva, da mu sporočijo, ali so za to, da se organizira konferenca držav članic, da bi se predlog obravnaval in dal na glasovanje. Če se v štirih mesecih od dneva, ko je bilo dano tako sporočilo, vsaj tretjina držav članic izjavi za konferenco, jo generalni sekretar organizira pod pokroviteljstvom Organizacije združenih narodov. Vsak amandma, ki ga sprejme večina držav članic, ki so navzoče na konferenci in glasujejo, predloži generalni sekretar v sprejetje vsem državam članicam.

2. Amandma, sprejet po prvem odstavku tega člena, začne veljati, ko dve tretjini držav članic te konvencije obvestijo generalnega sekretarja Organizacije združenih narodov, da so ga sprejele v skladu s postopkom, predvidenim z njihovo ustavo.

3. Ko začnejo amandmaji veljati, so obvezni za vse države članice, ki so jih sprejele, za druge države članice pa veljavajo določbe te konvencije in vsi prejšnji amandmaji, ki so jih sprejele.

30. člen

1. Vsak spor med dvema ali več državami članicami v zvezi z razlagi ali uporabo te konvencije, ki ga ni mogoče rešiti s pogajanji, se predloži v arbitražo na zahtevo ene izmed teh držav. Če v šestih mesecih po dani zahtevi za arbitražo strani ne dosežejo sporazuma o organiziranju arbitraže, lahko vsaka med njimi predloži spor Mednarodnemu sodišču z zahteval v skladu s statutom sodišča.

refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may, at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 of this article with respect to any State Party having made such a reservation.

3. Any State Party having made a reservation in accordance with paragraph 2 of this article may at any time withdraw this reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 31

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Denunciation becomes effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. Such a denunciation shall not have the effect of releasing the State Party from its obligations under this Convention in regard to any act or omission which occurs prior to the date at which the denunciation becomes effective, nor shall denunciation prejudice in any way the continued consideration of any matter which is already under consideration by the Committee prior to the date at which the denunciation becomes effective.

3. Following the date at which the denunciation of a State Party becomes effective, the Committee shall not commence consideration of any new matter regarding that State.

Article 32

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States Members of the United Nations and all States which have signed this Convention or acceded to it of the following:

- (a) Signatures, ratifications and accessions under articles 25 and 26;
- (b) The date of entry into force of this Convention under article 27 and the date of the entry into force of any amendments under article 29;
- (c) Denunciations under article 31.

Article 33

1. This Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of this Convention to all States.

3. člen

Državni zbor Republike Slovenije daje naslednjo izjavo:

»– Slovenija priznava v skladu s prvim odstavkom 21. člena konvencije pristojnost komiteja proti mučenju, da sprejema in obravnava sporočila, v katerih posamezna država trdi, da druga država članica ne izpolnjuje svojih obveznosti na podlagi te konvencije;

– Slovenija priznava v skladu s prvim odstavkom 22. člena konvencije pristojnost komiteja proti mučenju, da sprejema in obravnava sporočila, ki jih dobi od posameznikov ali v imenu posameznikov, ki so pod njeno jurisdikcijo in trdijo, da so žrtve kršenja določb konvencije s strani posamezne države članice.«

4. člen

Za izvajanje te konvencije skrbi Ministrstvo za pravosodje.

2. Vsaka država lahko ob podpisu ali ratifikaciji ali pristopu h konvenciji izjavi, da žanjo ne velja prvi odstavek tega člena. Za druge države članice ne velja navedena določba glede na vsako državo članico, ki izrazi tak pridržek.

3. Vsaka država članica, ki izrazi pridržek v skladu z drugim odstavkom tega člena, ga lahko kadarkoli umakne tako, da pošlje sporočilo generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov.

31. člen

1. Država članica lahko odpove to konvencijo s pisnim sporočilom, poslanim generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov. Odpoved začne veljati eno leto potem, ko je generalni sekretar prejel sporočilo.

2. Zaradi take odpovedi država članica ni oproščena obveznosti, ki jih ima v skladu s to konvencijo v zvezi z vsakim dejanjem ali vsako opustitvijo pred dnem, ko začne odpoved veljati. Odpoved tudi ni ovira za nadaljnjo obravnavo vsakega vprašanja, ki je bilo že predloženo komiteju na dan, ko je začela odpoved veljati.

3. Po dnevu, ko začne veljati odpoved posamezne države članice, komite ne obravnava več nobenega novega vprašanja v zvezi z žadevno državo.

32. člen

Generalni sekretar Organizacije združenih narodov sporoči vsemi državam članicam Organizacije združenih narodov in vsem državam, ki bodo podpisale to konvencijo ali pristopile k njej:

- a) podpise, ratifikacije in pristope, prejete na podlagi 25. in 26. člena;
- b) datum, ko začne konvencija veljati na podlagi 27. člena, in datum, ko začne veljati vsak amandma po 29. členu;
- c) odpovedi, prejete na podlagi 31. člena.

33. člen

1. Ta konvencija, katere besedila v arabskem, angleškem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku so enako verodostojna, bo deponirana pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

2. Generalni sekretar Organizacije združenih narodov pošlje vsem državam overjene kopije te konvencije.

5. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Št. 713-03/93-4/1

Ljubljana, dne 15. aprila 1993.

Predsednik
Državnega zбора
Republike Slovenije
mag. Herman Rigelnik l. r.

41.

A K T
O NASLEDSTVU SPORAZUMOV NEKDANJE JUGOSLAVIJE S KRALJEVINO ŠVEDSKO

Na podlagi 3. člena ustavnega zakona za izvedbo Temeljne ustawne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije v zvezi z določbami 1. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije, Državni zbor Republike Slovenije odloča, da se notificira nasledstvo Republike Slovenije glede naslednjih mednarodnih pogodb, ki jih je s Kraljevino Švedsko sklenila nekdanja Jugoslavija:

1. Konvencija med SFR Jugoslavijo in Kraljevino Švedsko o socialnem zavarovanju s protokolom h konvenciji ter sporazumom o uporabi konvencije o socialnem zavarovanju,

podpisano v Stockholmu 30. marca 1978,

objavljeno v Uradnem listu SFRJ – Mednarodne pogodbe; št. 12/79;

2. Sporazum med vlado SFR Jugoslavije in vlado Kraljevine Švedske o vzajemnem varstvu investicij,
podpisani v Beogradu 10. novembra 1978,

3. Konvencija med SFR Jugoslavijo in Kraljevino Švedsko o izogibanju dvojnemu obdavčevanju z ozirom na davke na dohodek in premoženje s protokolom,

podpisano v Stockholmu 18. junija 1980,

objavljeno v Uradnem listu SFRJ – Mednarodne pogodbe, št. 7/81.

Ta akt začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Št. 700-01/93-20/1

Ljubljana, dne 15. aprila 1993.

Predsednik
Državnega zбора
Republike Slovenije
mag. Herman Rigelnik l. r.

42.

Na podlagi prvega odstavka 107. in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi zakona o ratifikaciji sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Izraela o ukinitvi vizumov za imetnike diplomatskih ali službenih potnih listov

Razglašam Zakon o ratifikaciji sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Izraela o ukinitvi vizumov za imetnike diplomatskih ali službenih potnih listov, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 15. aprila 1993.

Št. 0100-61/93

Ljubljana, dne 23. aprila 1993.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

**O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO IZRAELA
O UKINITVI VIZUMOV ZA IMETNIKE DIPLOMATSKIH ALI SLUŽBENIH POTNIH LISTOV**

1. člen

Ratificira se sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Izraela o ukinitvi vizumov za imetnike diplomatskih ali službenih potnih listov, sklenjen z izmenjavo not z dne 17. januarja in 10. februarja 1993.

2. člen

Sporazum se v izvirniku v angleškem jeziku ter v slovenskem prevodu glasi:

Jerusalem, 17 January, 1993

Your Excellency,

I have the honour to notify to you the following proposals for the conclusion of an Agreement between the Government of the State of Israel and the Government of the Republic of Slovenia on the abolition of visa requirements for holders of diplomatic or service passports in the following terms:

Article 1

Citizens of the Contracting States who are holders of a valid diplomatic or service passport are free to enter the other Contracting State and stay there for a period not exceeding three months without being required to obtain a visa.

Article 2

1. Citizens of either Contracting State who are holders of diplomatic or service passports exercising official functions in either Contracting State as members of a diplomatic mission or whose stay there exceeds the period of ninety days shall apply respectively in either Contracting State for the usual and appropriate permits of residence.

2. The same arrangements apply to family members of persons mentioned in paragraph 1, provided they are holders of valid diplomatic or service passports.

Article 3

The Contracting States shall convey to each other through diplomatic channels, specimens of new or modified diplomatic or service passports, including the data of their applicability, at least 30 days from their introduction.

Article 4

The present Agreement is concluded for an unlimited period. Either of the contracting States may terminate it at a three months notice. This notice shall be notified to the other Contracting State through the diplomatic channels.

Article 5

The present Agreement is drawn in English.

If the above proposals are acceptable to the Government of the Republic of Slovenia it is suggested that this Note and Your Excellency's Note of reply will constitute an Agreement between the two Governments for the abolition of the visa requirement for holders of diplomatic or service passports which will enter into force thirty days from the date of Your Excellency's Note of reply.

Accept, Excellency, the assurances of my highest consideration.

Sincerely,
Shimon Peres, (s)

The Minister of Foreign Affairs
of the Republic of Slovenia

No: 921-95-273/92

Your Excellency,

I have the honour to confirm the receipt of your note of 17 January 1993, which reads as follows:

Ljubljana, 10 February 1993

Jeruzalem, 17. januarja 1993

Vaša Ekscelencia,

čast Vam imam poslati naslednji predlog za sklenitev sporazuma med Vlado Države Izrael in Vlado Republike Slovenije o ukinitvi vizumov za imetnike diplomatskih ali službenih potnih listov pod naslednjimi pogoji:

Člen 1

Državljeni držav pogodbenic, ki so imetniki veljavnega diplomatskega ali službenega potnega lista, lahko svobodno vstopijo v drugo državo pogodbenico in v njej ostanejo tri mesece brez pridobitve vizuma:

Člen 2

1. Državljeni obeh držav pogodbenic, ki so imetniki diplomatskih ali službenih potnih listov in opravljajo funkcijo člena diplomatske misije v drugi državi pogodbenici ali državljeni, ki ostanejo v državi pogodbenici več kot devetdeset dni, morajo zaprositi za dovoljenje za bivanje.

2. Isti pogoji se uporabljajo tudi za družinske člane oseb, omenjenih v 1. odstavku, če so imetniki veljavnih diplomatskih ali službenih potnih listov.

Člen 3

Državi pogodbenici bosta poslali ena drugi po diplomatski poti primerke novih ali spremenjenih diplomatskih ali službenih potnih listov; vključno z datumom njihove veljavnosti, vsaj 30 dni pred njihovo uvedbo.

Člen 4

Ta sporazum je sklenjen za nedoločen čas. Vsaka od držav pogodbenic ga lahko odpove s trimesečnim odpovednim rokom. To obvestilo pošlje drugi državi pogodbenici po diplomatski poti.

Člen 5

Sporazum je napisan v angleškem jeziku.

Če je zgoraj naveden predlog sprejemljiv za Vlado Republike Slovenije, predlagamo, da ta nota in nota Vaše Ekscelence – odgovor tvorita sporazum med obema vladama o ukinitvi vizumov za imetnike diplomatskih ali službenih potnih listov, ki bo stopil v veljavo trideset dni od datuma note – odgovora Vaše Ekscelence.

Sprejmite, Ekscelenza, zagotovila mojega najglobljega spoštovanja.

S spoštovanjem,

Simon Peres l. r.

Minister za zunanje zadeve
Republiké Slovenije

Št. 921-95-273/92

Vaša Ekscelenza,

čast imam potrditi prejem Vaše note z dne 17. januarja 1993, ki se glasi:

Ljubljana, 10. februarja 1993

»Your Excellency,
I have the honour to notify to you the following proposals for the conclusion of an Agreement between the Government of the State of Israel and the Government of the Republic of Slovenia on the abolition of visa requirements for holders of diplomatic or service passports in the following terms:

Article 1

Citizens of the Contracting States who are holders of a valid diplomatic or service passport are free to enter the other Contracting State and stay there for a period not exceeding three months without being required to obtain a visa..

Article 2

1. Citizens of either Contracting State who are holders of diplomatic or service passports exercising official functions in either Contracting State as members of a diplomatic mission or whose stay there exceeds the period of ninety days shall apply respectively in either Contracting State for the usual and appropriate permits of residence.

2. The same arrangements apply to family members of persons mentioned in paragraph 1, provided they are holders of valid diplomatic or service passports.

Article 3

The Contracting States shall convey to each other through diplomatic channels, specimens of new or modified diplomatic or service passports, including the data of their applicability, at least 30 days from their introduction.

Article 4

The present Agreement is concluded for an unlimited period. Either of the contracting States may terminate it at a three months notice. This notice shall be notified to the other Contracting State through the diplomatic channels.

Article 5

The present Agreement is drawn in English.

If the above proposals are acceptable to the Government of the Republic of Slovenia it is suggested that this Note and Your Excellency's Note of reply will constitute an Agreement between the two Governments for the abolition of the visa requirement for holders of diplomatic or service passports which will enter into force thirty days from the date of Your Excellency's Note of reply.

Accept, Excellency, the assurances of my highest consideration.

Sincerely,
Shimon Peres, (s)«

I have the honour to inform on behalf of the Government of the Republic of Slovenia that the aforementioned provisions of the Agreement on visa requirement for holders of diplomatic or service passports are acceptable.

Please accept, Your Excellency, the assurances of my highest consideration.

Lojze Peterle, (s)

The Minister of Foreign Affairs
of the State of Israel
Jerusalem

»Vaša Ekscelanca,
čast Vam imam poslati naslednji predlog za sklenitev sporazuma med Vlado Države Izrael in Vlado Republike Slovenije o ukinitvi vizumov za imetnike diplomatskih ali službenih potnih listov pod naslednjimi pogoji:

Člen 1

Državljeni držav pogodbenic, ki so imetniki veljavnega diplomatskega ali službenega potnega lista, lahko svobodno vstopijo v drugo državo pogodbenico in v njej ostanejo tri mesece brez pridobitve vizuma.

Člen 2

1. Državljeni obeh držav pogodbenic, ki so imetniki diplomatskih ali službenih potnih listov in opravljajo funkcijo člena diplomatske misije v drugi državi pogodbenici ali državljeni, ki ostanejo v državi pogodbenici več kot devetdeset dni, morajo zaprositi za dovoljenje za bivanje.

2. Isti pogoji se uporabljajo tudi za družinske člane oseb, omenjenih v 1. odstavku, če so imetniki veljavnih diplomatskih ali službenih potnih listov.

Člen 3

Državi pogodbenici bosta poslali ena drugi po diplomatski poti primerke novih ali spremenjenih diplomatskih ali službenih potnih listov, vključno z datumom njihove veljavnosti, vsaj 30 dni pred njihovo uvedbo.

Člen 4

Ta sporazum je sklenjen za nedoločen čas. Vsaka od držav pogodbenic ga lahko odpove s trimesečnim odpovednim rokom. To obvestilo pošlje drugi državi pogodbenici po diplomatski poti.

Člen 5

Sporazum je napisan v angleškem jeziku.

Če je zgoraj naveden predlog sprejemljiv za Vlado Republike Slovenije, predlagamo, da ta nota in nota Vaše Ekscelence – odgovor tvorita sporazum med obema vladama o ukinitvi vizumov za imetnike diplomatskih ali službenih potnih listov, ki bo stopil v veljavo trideset dni od datuma note – odgovora Vaše Ekscelence.

Sprejmite, Ekscelanca, zagotovila mojega najglobnjega spoštovanja.

S spoštovanjem,

Simon Peres l. r.«

Čast imam sporočiti, v imenu Vlade Republike Slovenije, da so zgoraj omenjena določila sporazuma o ukinitvi vizumov za imetnike diplomatskih ali službenih potnih listov za nas sprejemljiva.

Prosim sprejmite, Vaša Ekscelanca, zagotovila mojega najglobnjega spoštovanja.

Lojze Peterle l. r.

Minister za zunanje zadeve
Države Izrael
Jeruzalem

3. člen

Za izvajanje sporazuma skrbi Ministrstvo za notranje zadeve.

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Št. 213-03/93-16/1

Ljubljana, dne 15. aprila 1993.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. Herman Rigelnik l. r.

43.

Na podlagi tretjega odstavka 63. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o ratifikaciji sporazuma o vzpostavitvi diplomatskih odnosov med Republiko Slovenijo in Republiko Venezuela

1. člen

Ratificira se Sporazum o vzpostavitvi diplomatskih odnosov med Republiko Slovenijo in Republiko Venezuela, sklenjen z izmenjavo not z dne 25. novembra in 28. decembra 1992.

2. člen

Sporazum se v izvirniku v angleškem in španskem jeziku ter v slovenskem prevodu glasi:

Ljubljana, 25 November 1992

Your Excellency,

With great pleasure I have received the news that the Government of Venezuela decided to establish consular relations with the Republic of Slovenia. This decision marks an important point in the development of relations between our two countries. I trust that our future co-operation will be mutually beneficial. May I express the hope that it will eventually lead to the establishment of full diplomatic relations.

I avail myself of this opportunity to express to Your Excellency the assurances of my highest consideration.

Dr. Dimitrij Rupel, (s)

His Excellency

Gen. Fernando Ochoa Antich
Minister of Foreign Affairs
of the Republic of Venezuela

04115

Caracas, 28 DIC 1992

Excelencia:

Tengo el honor de dirigirme a Vuestra Excelencia en la oportunidad de manifestar que el Gobierno de Venezuela, con el propósito de estrechar cada vez más los vínculos políticos, económicos, culturales y de cooperación en beneficio de sus pueblos, desea establecer relaciones diplomáticas con el Ilustrado Gobierno de Vuestra Excelencia.

Me es grato comunicar a Vuestra Excelencia, que el Gobierno de Venezuela conviene en que la presente nota y la que en iguales términos me ha sido remitida por Vuestra Excelencia, constituyen el instrumento para el establecimiento de relaciones diplomáticas entre nuestros dos Gobiernos, a partir de esta fecha.

Ljubljana, dne 25. novembra 1992

Vaša Ekscelencia,

Z velikim zadovoljstvom sem prejel novico o tem, da se je Vlada Venezuele odločila vzpostaviti konzularne odnose z Republiko Slovenijo. Ta odločitev označuje pomembno točko v razvoju odnosov med obema državama. Verjamem, da bo naše bodoče sodelovanje vzajemno koristno. Izražam tudi upanje, da bo to vodilo k polni vzpostavitvi diplomatskih odnosov.

Izkoriščam to priložnost, da izrazim Vaši Ekscelenci zagotovila najglöbrega spoštovanja.

Dr. Dimitrij Rupel l. r.

Njegova Ekscelencia

Gen. Fernando Ochoa Antich
Minister za zunane zadeve
Republike Venezuela

04115

Caracas, 28. decembra 1992

Ekscelencia:

V čast mi je, da lahko sporočim Vaši Ekscelenci, da želi Vlada Venezuele, z namegom da vzpostavi tesnejše politično, gospodarsko in kulturno sodelovanje, ki bo v korist obeh narodov, vzpostaviti diplomatske odnose z Vlado Vaše Ekscelence.

V zadovoljstvu mi je, da Vaši Ekscelenci lahko sporočim, da Vlada Venezuele soglaša, da to pismo in pismo, ki mi ga je poslala Vaša Ekscelencia, tvorita instrument za vzpostavitev diplomatskih odnosov med našima vladama od tega datuma.

Hago propicia la oportunidad para reiterar a Vuestra Excelencia las seguridades de mi más alta consideración.

Fernando Ochoa Antich, fd.

Al Excelentísimo Señor
Dimitrij Rupel
Ministro de Relaciones Exteriores
Ljubljana – Eslovenia

Izkoriščam priložnost, da Vaši Ekscelenci izrazim svoje najglobje spoštovanje.

Fernando Ochoa Antich l. r.

Spoštovani Gospod
Dimitrij Rupel
Minister za zunanje zadeve
Ljubljana – Slovenija

3. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Št. 900-04/93-24/1-8
Ljubljana, dne 22. aprila 1993.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

44.

Na podlagi tretjega odstavka 63. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O
o ratifikaciji sporazuma o vzpostavitvi diplomatskih odnosov med Republiko Slovenijo in Češko Republiko

1. člen

Ratificira se Sporazum o vzpostavitvi diplomatskih odnosov med Republiko Slovenijo in Češko Republiko, sklenjen z izmenjavo not z dne 18. in 24. decembra 1992.

2. člen

Sporazum se v izvirniku v češkem in angleškem jeziku ter v slovenskem prevodu glasi:

Č.j.: 113.984/92

Št. 113.984/92

Ministerstvo mezinárodních vztahů České republiky projevuje úctu velvyslanectví Slovinské republiky a má čest požádat, aby seznámilo svou vládu s následujícím prohlášením vlády České republiky:

»Česká republika se stane dnem 1. ledna 1993 samostatným, svrchovaným a nezávislým státem na základě ústavního zákona o zániku ČSFR. Česká republika se stane jedním z nástupnických států vzešlých z rozdělení československé federace.

Vycházejíc z Prohlášení České národní rady k parlamentům a národům světa, vláda České republiky ve své vnitřní a zahraniční politice bude vycházet ze stejných hodnot, které sdílejí demokratické státy, jimž jsou bezvýhradná úcta k lidským právům a základním svobodám, zásady pluralitní demokracie a právního státu, jejichž důsledné naplnění tvoří základ svobody, spravedlnosti a míru.

Vlada České republiky se bude řídit v mezinárodních vztazích pravidly mezinárodního práva, jakož i cíli a zásadami zakotvenými v Chartě OSN, hélsinském Závěrečném aktu a navezujících dokumentech. Bude napomáhat rozvoji spolupráce v Evropě s cílem vytvořit účinný bezpečnostní systém.

Vlada České republiky bude respektovat práva a plnit závazky týkající se národnostních menšin v souladu s mezinárodními standardy.

Ministrstvo za mednarodne odnose Češke republike izraža spoštovanje veleposlaništvu Republike Slovenije in si šteje v čast zaprositi ga, naj seznani svojo vlado z naslednjo izjavo vlade Češke Republike:

»Češka Republika bo s 1. januarjem 1993 postala samostojna, suverena in neodvisna država na podlagi ustavnega zakona o prenehanju obstoja ČSFR. Češka Republika bo ena izmed držav naslednic, nastalih ob razdružitvi českoslovaške federacije.

Izhajajoč iz izjave Češkega narodnega sveta, poslane parlamentom in narodom sveta, bo vlada Češke Republike izhajala v svoji notranji in zunanjji politiki iz enakih vrednot, kakršne so značilne za demokratične države, k takim vrednotam pa štejejo brezpogojno spoštovanje človekovih pravic na temeljnih svoboščin, načela pluralne demokracije in pravne države, katerih dosledno spoštovanje predstavlja temeljne za svobodo, pravičnost in mir.

Vlada Češke Republike se bo v mednarodnih odnosih ravnala po pravilih mednarodnega prava ter v skladu s cili in načeli, utemeljenimi v Ustanovni listini OZN, v helsinski Sklepni listini in spremljajočih dokumentih. Pomagala bi pri razvoju sodelovanja v Evropi s ciljem ustvariti učinkovit varnostni sistem.

Vlada Češke Republike bo upoštevala pravice in izpolnjevala obveznosti do narodnostnih manjšin v skladu z mednarodnimi standardi.

Vláda České republiky bude důsledně plnit závezky z oblasti odzbrojení a nešírení jaderných zbraní, závazky týkající se snížení ozbrojených sil a výzbroje na úrovni dostatečnou pro obranu a bude se zasazovat o posílení důvěry a stability na mnohostranném a dvoustranném základě.

V souladu s platnými zásadami mezinárodního práva a v rozsahu jím stanoveném se Česká republika, jakožto jeden z nástupnických států, bude s účinností od 1. ledna 1993, tj. data rozdelení čs. federace, povazovat za vázanou mnohostrannými i dvoustrannými smlouvami a dohodami, jejichž stranou byla k tomuto datu ČSFR.

Podle příslušného ústavního zákona o dělení majetku federace, Česká republika převezme svůj podíl na finančních závazcích ČSFR vůči třetím státům a mezinárodním organizacím.

Vláda České republiky věděna snahou o urychlené začlenění České republiky do mezinárodního společenství se obraci na všechny státy se žádostí o uznání České republiky jako samostatného státu a je připravena navázat s nimi diplomatické styky na úrovni velvyslanectví počínaje dnem 1. ledna 1993. Vzájemné vztahy bude rozvíjet na zásadách svrchované rovnosti, nevměšování do vnitřních záležitostí, respektování územní celistvosti a politické nezávislosti, neporušitelnosti hranic, mírového řešení sporů a dalších obecně uznávaných pravidel mezinárodního práva.

Při navazování diplomatických styků vláda České republiky je připravena považovat dosavadní akreditaci šéfů misí u ČSFR po vzájemné dohodě za jejich akreditaci u České republiky a bude respektovat jejich dosavadní pořadí podle vídeňské úmluvy o diplomatických stycích.«

Ministerstvo mezinárodních vztahů České republiky má čest tlumočit očekávání vlády České republiky, že její Prohlášení se setká s příznivcům odesvou u vlády Slovenské republiky.

Ministerstvo mezinárodních vztahů České republiky má čest předat v příloze též text Prohlášení České národní rady k parlamentu a národům světa ze dne 17. 12. 1992.

Ministerstvo mezinárodních vztahů České republiky využívá této příležitosti, aby ujistilo velvyslanectví Slovenské republiky svou hlubokou úctou.

V Praze dne 18. prosince 1992.

Velvyslanectví
Slovenské republiky
Praha

No. ESA 263/92

The Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Slovenia presents its compliments to the Ministry for Foreign Affairs of the Czech Republic and has the honour to inform the Ministry of the following:

The Government of the Republic of Slovenia, at its 37th session on 22 of December 1992, decided to recognize the Czech Republic as an independent and sovereign State and to establish diplomatic relations with the validity from the First of January 1993.

The Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Slovenia avails itself of this opportunity to renew to the Ministry for Foreign Affairs of the Czech Republic the assurances of its highest consideration.

Ljubljana, 24 December 1992.

To the Ministry for Foreign Affairs
of the Czech Republic
Prague

Vlada Češke Republike bo dosledno izpolnjevala obveznosti na področju razorožitve in neširjenja jedrskega orožja, obveznosti zmanjševanja oboroženih sil in vojaške opreme na ravneni, ki zadostuje za obrambo in se zavzemala za krepitev zaupanja in stabilnosti v smeri večstranskega in dvostranskega delovanja.

V skladu z veljavnimi načeli mednarodnega prava in v njihovem obsegu bo Češka Republika kot ena izmed držav naslednic s 1. januarjem 1993, tj. od datuma razdržitve češkoslovaške federacije, zavezana z večstranskimi in dvostranskimi sporazumi in pogodbami, katerih pogodbeni strani je bila do tega datuma ČSFR.

Glede na določila ustavnega zakona o delitvi premoženja federacije bo Češka Republika prevzela svoj delež finančnih obveznosti ČSFR v odnosu do tretjih držav in mednarodnih organizacij.

Vlada Češke Republike se v prizadevanju za hitrejšo vključitev Češke Republike v mednarodno skupnost obrača na vse države s prošnjo za priznanje Češke Republike kot samostojne države in je pripravljena z njimi navezati diplomatske odnose na ravni veleposlaništva, začenši s 1. januarjem 1993. Medsebojne odnose bo razvijala v skladu z načeli o suvereni enakosti, nevměševanju v notranje zadeve, spoštovanju ozemeljske celovitosti in politične neodvisnosti, nedotakljivosti meja, mirnega reševanja sporov in ostalimi splošno priznanimi pravili mednarodnega prava.

Pri navezovanju diplomatskih odnosov je vlada Češke Republike pripravljena na podlagi medsebojnega dogovora priznati do sedaj akreditirane šefe misij v ČSFR kot akreditirane v Češke Republike in bo upoštevala njihovo dosedanje zaporedje v skladu z Dunajsko konvencijo o diplomatskih odnosih.«

Ministrstvo za mednarodne odnose Češke Republike si steje v čast posredovati pričakovanje vlade Češke Republike, da bo izjava pri vladu Republike Slovenije sprejeta z naklonjenostjo.

Ministrstvo za mednarodne odnose Češke Republike si steje v čast izročiti tudi tu priloženo besedilo izjave Češkega narodnega sveta, poslane parlamentom in naročnikom sveta dne 17. 12. 1992.

Ministrstvo za mednarodne odnose Češke Republike izkorišča ob tem priložnost, da zagotovi veleposlaništvu Republike Slovenije svoje globoko spoštovanje.

V Pragi, 18. decembra 1992.

Veleposlaništvu
Republike Slovenije
Praga

Št. ESA 263/92

Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije izraža svoje spoštovanje Ministrstvu za zunanje zadeve Češke Republike in ima čast ministrstvu sporočiti sledeče:

Vlada Republike Slovenije se je po svoji 37. seji dne 22. decembra 1992 odločila, da prizna Češko Republiko kot neodvisno in suvereno državo in vzpostavi diplomatske odnose z veljavnostjo s 1. 1. 1993.

Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije izkorišča to priložnost, da Ministrstvu za zunanje zadeve Češke Republike ponovno izrazi svoje najglobje spoštovanje.

Ljubljana, 24. decembra 1992.

Ministrstvu za zunanje zadeve
Češke Republike
Praga

3. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Št. 900-04/93-19/1-8

Ljubljana, dne 22. aprila 1993.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

45.

Na podlagi tretjega odstavka 63. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o ratifikaciji sporazuma o vzpostavitvi diplomatskih odnosov med Republiko Slovenijo in Slovaško Republiko**

1. člen

Ratificira se Sporazum o vzpostavitvi diplomatskih odnosov med Republiko Slovenijo in Slovaško Republiko, sklenjen z izmenjavo not z dne 18. in 24. decembra 1992.

2. člen

Sporazum se v izvirniku v slovaškem in angleškem jeziku ter v slovenskem prevodu glasi:

Č.j. 1395/92-23

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky prejavuje úctu veľvyslanectvu Slovenskej republiky v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike a dovoľuje si oznámiť, že Slovenská republika sa stane dňom 1. januára 1993 samostatným, zvrchovaným a nezávislým štátom na základe ústavného zákona o zániku Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky. Slovenská republika sa stane nástupníckym štátom, ktorý vznikol rozdelením česko-slovenskej federácie.

Vychádzajúc z Vyhlásenia Národnej rady Slovenskej republiky k parlamentom a nárom sveta, vláda Slovenskej republiky vo svojej vnútorej a zahraničnej politike sa bude riadiť rovnakými hodnotami, aké zastávajú demokratické štáty, ktorími sú bezvýhradná úcta k ľudským právam a základným slobodám, zásady pluralitnej demokracie a právneho štátu, ktorých dôsledné napĺňovanie tvorí základ slobody, spravodlivosti a mieru.

Vláda Slovenskej republiky sa v medzinárodných vzťahoch bude riadiť pravidlami medzinárodného práva, ako i cieľmi a zásadami zakotvenými v Charte OSN, helsinskem Záverečnom akte a nadväzujúcich dokumentoch. Bude napomáhať rozvoju spolupráce v Európe s cieľom vytvoriť účinný bezpečnostný systém.

Vláda Slovenskej republiky bude dôsledne plniť záväzky z oblasti odzbrojenia a nešírenia jadrových zbraní, zásady týkajúce sa zníženia ozbrojených síl a výzbroje na úroveň dostatočnú pre obranu a bude sa zasadzovať o posilnenie dôvery a stability na mnohostrannom a dvostrannom základe.

Vláda Slovenskej republiky bude rešpektovať práva a plniť záväzky, týkajúce sa národnostných menšín v súlade s medzinárodnými štandardmi.

V súlade s platnými zásadami medzinárodného práva a v rozsahu ním stanovenom, sa Slovenská republika, ako nástupnícky štát, bude s účinnosou od 1. januára 1993, tj. do dátumu rozdelenia česko-slovenskej federácie, považovať za viazanú mnohostrannými a dvojstrannými zmluvami, ktorých stranou bola k tomuto dátumu Česká a Slovenská Federatívna Republika.

Št. 1395/92-23

Ministrstvo za zunanje zadeve Slovenske Republike izraža spoštovanie veleposlaništvu Republike Slovenije v Českej a Slovaškej federatívnej republike in si dovoljuje sporočiti, da bo Slovaška Republika postala s 1. januárom 1993 samostojna, suverena in neodvisna država na podlagi ustanovenia zakona o prenehanju obstoja Českej a Slovenske federatívnej republike. Slovaška Republika postane država naslednica, ki je nastala z razdelitvijo česko-slovenske federácie.

Izhajajoč iz proglasa Narodnega sveta Slovenske Republike, poslanega parlamentom in narodom sveta, se bo vláda Slovenske Republike v svoji notranji in zunanji politiki ravnala po enakih vrednotah, kakršne zastopajo demokratične države, k takim vrednotam pa štejejo brezpogojno spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin, načela o pluralni demokraciji in pravni državi, katerih dosledno izpolnjevanje je osnova za svobodo, pravičnosť in mír.

Vláda Slovenske Republike se bo v mednarodnih odnosi ravnala po pravilih mednarodnega prava ter v skladu s cilji in načeli, utemeljenimi v Ustanovni listini OZN, v helsinskem Sklepni listini in v spremljajočih dokumentih. Pomagala bo pri razvoju sodelovanja v Evropi s ciljem ustvariti učinkovit varnosti sistem.

Vláda Slovenske Republike bo dosledno izpolnjevala obveznosti na področju razorožitve in neširjenja jedrskega orožja, načela v zvezi z zmanjševanjem oboroženih sil in vojaške opreme na raven, ki žadostuje za obrambo, in se zavzemala za krepitev zaupanja in stabilnosti v smeri večstranskega in dvostranskega delovanja.

Vláda Slovenske Republike bo upoštevala pravice in izpolnjevala obveznosti do národnostnih manjšin v skladu z mednarodnimi standardi.

V skladu z veljavnimi načeli mednarodnega prava in v njihovem obsegu bo Slovaška Republika kot država naslednica s 1. januárom 1993, tj. od datuma razdružitve česko-slovenske federácie, zavezana z večstranskimi in dvostranskimi sporazumi, katerih pogodbena stran je bila do tega datuma Česká a Slovenská federatívna republika.

Podľa príslušného ústavného zákona a zmluvy uzatvorenéj medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o delení majetku federácie, Slovenská republika prevezme svoj podiel na finančných záväzkoch Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky voči tretím štátom a medzinárodným organizáciám.

Vlada Slovenskej republiky, vedená snahou o urýchlenné začlenenie Slovenskej republiky do medzinárodného spoločenstva sa obracia na vládu Slovinskej republiky so žiadosťou o uznanie Slovenskej republiky ako samostatného štátu, je pripravená s vládou Slovinskej republiky nadviazať diplomatické styky na úrovni veľvyslanectiev počínajúc dňom 1. januára 1993. Vzájomné vzty bude rozvíjať na zásadách zvrchovanej rovnosti, nezasahovania do vnútorných záležitostí, rešpektovania územnej a politickej nezávislosti, neporušiteľnosti hraníc, mierového riešenia sporov a ďalších všeobecne uznávaných pravidiel medzinárodného práva.

Vlada Slovenskej republiky prehlasuje, že na území Slovenskej republiky prizná po 1. januári 1993, v súlade s Viedenským dohovorom o diplomatických stykoch; výsady a imunity diplomatickým misiám akreditovaným v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike k 31. decembru 1992 a že nebude vyžadovať nový agrément pre súčasného veľvyslanca akreditovaného v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike v prípade, že bude od 1. januára 1993 akreditovaný v Slovenskej republike. Seniorita diplomatického zboru akreditovaného v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike k 31. decembru 1992 bude v Slovenskej republike po 1. januári 1993 zachovaná.

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky využíva túto príležitosť, aby ubezpečilo veľvyslanectvo Slovinskej republiky v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike o svojej hlbokej úcte.

Bratislava, 18. decembra 1992

Veľvyslanectvo
Slovinskej republiky
v ČSFR
Praha

No. 262/92 ESA

The Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Slovenia presents its compliments to the Ministry for Foreign Affairs of the Slovak Republic and has the honour to inform the Ministry of the following:

The Government to the Republic of Slovenia, at its 37th session on 22 of December 1992, decided to recognize the Slovak Republic as an independent and sovereign State and to establish diplomatic relations with the validity from the First of January 1993.

The Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Slovenia avails itself of this opportunity to renew to the Ministry for Foreign Affairs of the Slovak Republic the assurances of its highest consideration.

Ljubljana, 24 December 1992.

To the Ministry for Foreign Affairs
of the Slovak Republic
Bratislava

3. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnom listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Št. 900-04/93-20/1-8
Ljubljana, dne 22. aprila 1993.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

46.

Na podlagi tretjega odstavka 63. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBA

o ratifikaciji sporazuma o vzpostavitvi diplomatskih odnosov med Republiko Slovenijo in Republiko Gano

1. člen

Ratificira se Sporazum o vzpostavitvi diplomatskih odnosov med Republiko Slovenijo in Republiko Gano, sklenjen z izmenjavo not z dne 11. in 12. februarja 1993.

2. člen

Sporazum se v izvirniku v angleškem jeziku ter v slovenskem prevodu glasi:

SFS/B7/ST/FA

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Ghana presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Slovenia and has the honour, following discussions held during the visit of Mr. Kobina Sekyi, Special Envoy of Ghana, to Ljubljana on 1 February, 1993, to propose the establishment of diplomatic relations between their two countries at Ambassadorial level with immediate effect. The Ambassador of Ghana to Rome would be concurrently accredited to Slovenia. The Ministry of Foreign Affairs of Slovenia may also wish to indicate the arrangements envisaged to oversee the interests of Slovenia in Ghana.

The Ministry of Foreign Affairs of Ghana further proposes that the public announcement to this effect should be made simultaneously in Ljubljana and Accra on 15 February, 1993 at 1200 hours GMT, at the same time as announcement on recognition.

The Ministry of Foreign Affairs of Ghana considers this note ant the positive response to it as constituting the agreement between Slovenia and Ghana to establish diplomatic relations.

The Ministry of Foreign Affairs of Ghana avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Foreign Affairs of Slovenia the assurances of its highest consideration.

Belgrade, 11 February, 1993.

Ministry of Foreign affairs
of the Republic of Slovenia
Ljubljana

The Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Slovenia presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Ghana and has the honour to confirm the receipt of the Note of the latter, No. SFS/B7/ST/FA of 11 February 1993, which reads as follows:

»The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Ghana presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Slovenia and has the honour, following discussions held during the visit of Mr. Kobina Sekyi, Special Envoy of Ghana, to Ljubljana on 1 February, 1993, to propose the establishment of diplomatic relations between their two countries at Ambassadorial level with immediate effect. The Ambassador of Ghana to Rome would be concurrently accredited to Slovenia. The Ministry of Foreign Affairs of Slovenia may also wish to indicate the arrangements envisaged to oversee the interests of Slovenia in Ghana.

The Ministry of Foreign Affairs of Ghana further proposes that the public announcement to this effect should be made simultaneously in Ljubljana and Accra on 15 February 1993 at 1200 hours GMT at the same time as announcement on recognition.

Št. SFS/B7/ST/FA

Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Gane izraža spoštovanje Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije in ima čast, glede na pogovore med obiskom g. Kobina Sekyje, posebnega odposlanca Gane v Ljubljani 1. februarja 1993, predlagati vzpostavitev diplomatskih odnosov med obema državama na ravni veleposlanikov s takojšnjim učinkom. Veleposlanik Gane v Rimu bo predvidoma akreditiran tudi v Sloveniji. Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije bi s svoje strani lahko nakažalo rešitev v zvezi s pokrivanjem interesov Republike Slovenije v Gani.

Ministrstvo za zunanje zadeve Gane nadalje predlaga, da bo o tem izdano sporočilo za javnost hkrati v Ljubljani in Akri 15. februarja 1993 ob 12.00 po Greenwichu, ob istem času kot sporočilo o priznanju.

Ministrstvo za zunanje zadeve Gane meni, da ta nota in pozitiven odgovor nanjo tvorita sporazum o navezavi diplomatskih odnosov med Slovenijo in Gano.

Ministrstvo za zunanje zadeve Gane izkorišča to priložnost in ponovno izraža Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije zagotovila svojega najglobljega spoštovanja.

Beograd, 11. februar 1993.

Ministrstvo za zunanje zadeve
Republike Slovenije
Ljubljana

Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije izraža spoštovanje Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Gane in ima čast potrditi prejem note slednjega, št SFRS/B7/ST/FA z dne 11. februarja 1993, ki se glasi:

»Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Gane izraža spoštovanje Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije in ima čast, glede na pogovore med obiskom g. Kobina Sekyje, posebnega odposlanca Gane v Ljubljani 1. februarja 1993, predlagati vzpostavitev diplomatskih odnosov med obema državama na ravni veleposlanikov s takojšnjim učinkom. Veleposlanik Gane v Rimu bo predvidoma akreditiran tudi v Sloveniji. Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije bi s svoje strani lahko nakažalo rešitev v zvezi s pokrivanjem interesov Republike Slovenije v Gani.

Ministrstvo za zunanje zadeve Gane nadalje predlaga, da bo o tem izdano sporočilo za javnost hkrati v Ljubljani in Akri 15. februarja 1993 ob 12.00 po Greenwichu, ob istem času kot sporočilo o priznanju.

The Ministry of Foreign Affairs of Ghana considers this note and the positive response to it as constituting the agreement between Slovenia and Ghana to establish diplomatic relations.

The Ministry of Foreign Affairs of Ghana avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Foreign Affairs of Slovenia the assurances of its highest consideration.«

The Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Slovenia accepts with pleasure the proposed form of establishing diplomatic relations with the Republic of Ghana and agrees that the above cited Note and this Note in reply constitute the agreement on the establishment of diplomatic relations with the immediate effect.

The Ministry further agrees that the public announcement to this effect should be made simultaneously in Accra and Ljubljana on 15 February 1993 at 12.00 hours GMT.

The Ministry also agrees with the accreditation of the Ambassador of The Republic of Ghana in Rome to Ljubljana. The Republic of Slovenia has not yet found the solution for the modality of the accreditation of the Ambassador to Accra and will inform of it later.

The Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Slovenia avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Ghana the assurances of its highest consideration.

Ljubljana, 12 February 1993

To the Ministry of Foreign Affairs
of the Republic of Ghana
Accra

Ministrstvo za zunanje zadeve Gane meni, da ta nota in pozitiven odgovor nanjo tvorita sporazum o navezavi diplomatskih odnosov med Slovenijo in Gano.

Ministrstvo za zunanje zadeve Gane izkorišča to priložnost in ponovno izraža Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije zagotovila svojega najglobnjega spoštovanja.«

Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije z zadovoljstvom sprejema predlagano obliko za vzpostavitev diplomatskih odnosov z Republiko Gano in soglaša, da zgoraj citirana nota in ta nota – odgovor tvorita sporazum o vzpostavitvi diplomatskih odnosov s takojšnjim učinkom.

Ministrstvo nadalje soglaša, da bo sporočilo za javnost o tem izšlo hkrati v Akri in Ljubljani dne 15. februarja 1993 ob 12. 00 po Greenwichu.

Ministrstvo tudi soglaša, da bo veleposlanik Republike Gane v Rimu akreditiran tudi v Ljubljani. Republika Slovenija še ni našla rešitve glede načina akreditacije veleposlanika v Akri in bo to sporočila kasneje.

Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije izkorišča priložnost in izraža Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Gane zagotovila svojega najglobnjega spoštovanja.

Ljubljana, 12. februar 1993

Ministrstvu za zunanje zadeve
Republike Gane
Akra

3. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Št. 900-04/93-21/1-8
Ljubljana, dne 22. aprila 1993.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

47.

Na podlagi tretjega odstavka 63. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja Vlada Republike Slovenije.

U R E D B O

o ratifikaciji sporazuma o vzpostavitvi diplomatskih odnosov med Republiko Slovenijo in Republiko Liberijo

1. člen

Ratificira se Sporazum o vzpostavitvi diplomatskih odnosov med Republiko Slovenijo in Republiko Liberijo, sklenjen z izmenjavo not z dne 23. in 30. marca 1993.

2. člen

Sporazum se v izvirniku v angleškem jeziku ter v slovenskem prevodu glasi:

MFA/70/93

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Liberia presents its compliments to the Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Slovenia and has the honour to inform the latter that the Republic of Liberia suggests that diplomatic relations be established between the two countries, and that the two countries exchange diplomatic representative as soon as possible.

MFA/70/93

Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Liberije izraža spoštovanje Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije in ga ima čast obvestiti, da Republika Liberija predlaže vzpostavitev diplomatskih odnosov med obema državama in izmenjavo diplomatskih predstavnikov čimpreje je mogoče.

The relations between the two countries shall be based on the purposes and principles of the Charter of the United Nations.

The provisions of the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 18 April 1961 and the Vienna Convention on Consular Relations of 24 April 1963 shall apply to diplomatic and consular relations between the Republic of Liberia and the Republic of Slovenia.

If the foregoing proposals are acceptable to the Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Slovenia, this note and the note in reply shall establish diplomatic relations between the Republic of Liberia and Republic of Slovenia with immediate effect.

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Liberia avails itself of this opportunity to renew to the Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Slovenia the assurances of its highest consideration.

Monrovia, Liberia
March 23, 1993

No: 921-78-001/93

The Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Slovenia presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Liberia and has the honour to confirm the receipt of its note MFA/70/93 from 23 March, 1993 which reads as follows:

»The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Liberia presents its compliments to the Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Slovenia and has the honour to inform the latter that the Republic of Liberia suggests that diplomatic relations be established between the two countries and that the two countries exchange diplomatic representative as soon as possible.

The relations between the two countries shall be based on the purposes and principles of the Charter of the United Nations.

The provisions of the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 18 April 1961 and the Vienna Convention on Consular Relations of 24 April 1963 shall apply to diplomatic and consular relations between the Republic of Liberia and the Republic of Slovenia.

If the foregoing proposals are acceptable to the Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Slovenia, this note and the note in reply shall establish diplomatic relations between the Republic of Liberia and the Republic of Slovenia with immediate effect.

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Liberia avails itself of this opportunity to renew to the Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Slovenia the assurances of its highest consideration.«

The Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Slovenia has the honour to confirm that the foregoing proposals are acceptable to the Government of the Republic of Slovenia.

The Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Slovenia avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Liberia the assurances of its highest consideration.

Ljubljana, 30 March, 1993

To the Ministry of Foreign Affairs
of the Republic of Liberia
Monrovia

Odnosi med obema državama bodo temeljni na ciljih in načelih ustanovne listine Združenih narodov.

Določila Dunajske konvencije o diplomatskih odnosih z dne 18. aprila 1961 in Dunajske konvencije o konzularnih odnosih z dne 24. aprila 1963 se bodo uporabljala za diplomatske in konzularne odnose med Republiko Liberijo in Republiko Slovenijo.

Ce so prej navedeni predlogi sprejemljivi za Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije, bosta ta nota in nota – odgovor vzpostavili diplomatske odnose med Republiko Liberijo in Republiko Slovenijo s takojšnjim učinkom.

Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Liberije izkorisča to priložnost in Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije ponovno izraža zagotovila svojega najglobjega spoštovanja.

Monrovia, Liberia
23. marec 1993

Št. 921-78-001/93

Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije izraža svoje spoštovanje Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Liberije in ima čast potrditi prejem njegove note MFA/70/93 z dne 23. marca 1993, ki se glasi:

»Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Liberije izraža spoštovanje Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije in ga ima čast obvestiti, da Republika Liberija predlaga vzpostavitev diplomatskih odnosov med obema državama in izmenjavo diplomatskih predstavnikov čimprej je mogoče.

Odnosi med obema državama bodo temeljni na ciljih in načelih ustanovne listine Združenih narodov.

Določila Dunajske konvencije o diplomatskih odnosih z dne 18. aprila 1961 in Dunajske konvencije o konzularnih odnosih z dne 24. aprila 1963 se bodo uporabljala za diplomatske in konzularne odnose med Republiko Liberijo in Republiko Slovenijo.

Ce so prej navedeni predlogi sprejemljivi za Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije, bosta ta nota in nota – odgovor vzpostavili diplomatske odnose med Republiko Liberijo in Republiko Slovenijo s takojšnjim učinkom.

Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Liberije izkorisča to priložnost in Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije ponovno izraža zagotovila svojega najglobjega spoštovanja.«

Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije ima čast potrditi, da so zgoraj omenjeni predlogi sprejemljivi za Vlado Republike Slovenije.

Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije izkorisča to priložnost in Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Liberije ponovno izraža zagotovila svojega najglobjega spoštovanja.

Ljubljana, 30. marec 1993

Ministrstvu za zunanje zadeve
Republike Liberije
Monrovia

3. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Št. 900-04/93-22/1-8

Ljubljana, dne 22. aprila 1993.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

48.

Na podlagi tretjega odstavka 63. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O**o ratifikaciji skupnega sporočila o vzpostavitvi diplomatskih odnosov med Republiko Slovenijo in Mongolijsko**

1. člen

Ratificira se Skupno sporočilo o vzpostavitvi diplomatskih odnosov med Republiko Slovenijo in Mongolijsko z dne 18. februarja 1993.

2. člen

Skupno sporočilo se v izvirniku v angleškem jeziku in v slovenskem prevodu glasi:

JOINT COMMUNIQUE
on the establishment of diplomatic relations between the
Republic of Slovenia and Mongolia

The Republic of Slovenia and Mongolia, being desirous of developing friendly relations and cooperation, have agreed to establish diplomatic relations between the Republic of Slovenia and Mongolia at the Embassy level from February 18, 1993.

For the Government of the
Republic of Slovenia
Roman Kokalj, (s.)

For the Government of
Mongolia
Nyamyn Mishigorj, (s.)

S K U P N O S P O R O Č I L O
o vzpostavitvi diplomatskih odnosov med Republiko
Slovenijo in Mongolijsko

Republika Slovenija in Mongolijsko sta se, v želji razviti prijateljske odnose in sodelovanje, dogovorili o vzpostavitvi odnosov med Republiko Slovenijo in Mongolijsko na ravni veleposlaništva z 18. februarjem 1993.

Za Vlado
Republike Slovenije
Roman Kokalj l. r.

Za Vlado
Mongolijsko
Njamin Mišigorž l. r.

3. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Št. 900-04/93-23/1-8

Ljubljana, dne 22. aprila 1993.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

VSEBINA	Stran	Stran	
40. Zakon o ratifikaciji konvencije proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnjanju	297	44. Uredba o ratifikaciji sporazuma o vzpostavitvi diplomatskih odnosov med Republiko Slovenijo in Češko Republiko	312
41. Akt o nasledstvu sporazumov nekdanje Jugoslavije s Kraljevino Švedsko	308	45. Uredba o ratifikaciji sporazuma o vzpostavitvi diplomatskih odnosov med Republiko Slovenijo in Slovaško Republiko	314
42. Zakon o ratifikaciji sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Izraela o okinitvi vizumov za imetnike diplomatskih ali službenih potnih listov	308	46. Uredba o ratifikaciji sporazuma o vzpostavitvi diplomatskih odnosov med Republiko Slovenijo in Republiko Gano	316
43. Uredba o ratifikaciji sporazuma o vzpostavitvi diplomatskih odnosov med Republiko Slovenijo in Republiko Venezuela	311	47. Uredba o ratifikaciji sporazuma o vzpostavitvi diplomatskih odnosov med Republiko Slovenijo in Republiko Liberijo	317
		48. Uredba o ratifikaciji sporazuma o vzpostavitvi diplomatskih odnosov med Republiko Slovenijo in Mongolijs	319